

Barentshavið

Oddagrein

DAPURSKYGDU tíðindini um útlitið fyri fiskiskapin í Barentshavinum koma ikki væl við hjá okkum.

SÍÐAN toskafiskiskapurin við Grønland steðgaði, hevur Barentshaivð verið álitið hjá størsta parti av langfaraflothanum. Sum við øðrum fiskiskapi, so hava verið misjovn ár men samstarvið eystureftir, serliga við Rusland, hevur verið serstakliga gott, so sæð yvir eitt 20 ára tíðarskeið er óføra væl komið burtur úr á hasum leiðum.

KOMANDI skerjingar í kvotum koma at raka okkum eisini. Hvussu nógv velst millum annað um okkar dugnaskap at samráðast. Norðmenn hava altíð verið truplir at hava við at gjørt. Avmarkingarnar í Barentshavinum kunnu kanska gera, at nokur av teirra skipum leggja um til veiðu av øðrum fiskasløgum, ið vit hava ov nógv av ella ikki gagnnýta. Lat okkum vóna tað, tí í Noregi hava vit einki goodwill hjá myndugleikunum.

ØÐRVÍSINI er í Ruslandi. Har hava vit vinfólk og goodwill so tað forslær. Núverandi fiskimálaráðharrar hevur mangar vinir her. Russarar vilja vónandi hava meira svartkjaft aftur fyri tosk. Tað mugu teir so fáa - vit gera lítla nýttu av hesum fiski. Samstarvið við Rusland er eitt gott dømi um úrslit av einum langsíktum uttanríkispolitikki. Spírín bleiv lagdur fyri einum 25 árum síðan av Atla Dam. Síðan hevur gróð um gangandi fót. Ein kurl var tó á tráðnum, tá føroyingar brutu sáttmálan um Barentshavið, við at føroyskir reiðarar gjørdur trolarar undir hentleikaflaggi út til fiskiskap í loynikrókinum. Tá góvu russarar okkum 4000 tons minni um árið enn vit áttu sambært siðvenju. Hettar var á heysti 1994 so hesi fyra árin hava vit haft 16.000 tons minni, enn vit kundu haft, um vit hildu okkum burtur frá ævintýrinum í loynikrókinum.

IKKI tí tað bleiv varskógvað bæði á hesum stað og aðrastaðni um hesar avleiðingar sum fóru at koma. Einki hjálpti tá. Vónandi hava vit lært, at alt fær konsekvensir við tíðini, tá ið um uttanríkismál reður.

NÚ fáa vit so at síggja, hvussu leikur fer, men eitt positivt er tó, og tað er, at svikur Barentshavið, so verður toskaprísurin verandi á einum høgum støði. Við rímligum fiskiskapi við heimastrendur er hettar eitt plástur á sárið fyri fiskivinnuna sum heild.

Sosialurin

Viðmerkingar:

Føroyskt sjónvarp

Í áhugaverdri sending hjá Ginna Midjord í Útvarpi Føroya varð fríggjakvöldið kjakast um ungdomstilfar til føroysku miðlunum. Allir miðlanir, bløð, útvarp og sjónvarp, vóru umboðaðir. Harafturat var ein luttakari við, sum var serkøn í interneti og margmiðlum. Mikið áhugavert.

Sendingin var endursend tisdagin og Sosialurin hevur grein, sprotin úr sama evni mikudagin.

Tað hevur mangan undra meg, at ein so sterkur miðil sum Sjónvarpið aldri hevur tikið føroyska ungdomin í álvara. Eg meini á heimligum botni. Tað ber ikki til at skjóta seg undir, at øll eru ungdommilig, at flestu ung eisini finna frægd í tíðindum og dáma at hyggja at Baywatch og X-Files.

Skal sjónvarp rekast eftir hesum parametrum, hava vit ivaleyst bara teknifilm eftir. Originalan Disney teknifilm frá 1935 til 1967. Tað fært tú helst fólk flest at verða samd um, fert tú at spyrja. Men flyta vit fjøll við tí? Tæna vit tíðini best við tí? Skapa vit ein heimstað hjá ungdominum í sterkasta miðli okkara við tí? Ikki haldi eg tað.

Í umrøddu sending hjá

Ginna Midjord, nevndi sjónvarpsstjórin nokur tøl, ið skuldu prógva, hvussu dyrt tað var at gera sjónvarp til føroyskan ungdom. Hundrad túsund krónur fyri sendingina. Fýra hundrad túsund í eina mánað. Eina millión og tvey hundrad túsund fyri árið. Hasum stólium hevði eg fegin vilja sitið í.

Tað tykir mær, at hesar upphæddir verða nevndar við eittans endamáli. Nevniliga at prógva fyri føroya fólk, at tað ber ikki til at gera føroyskt ungdomstilfar at nýta í sjónvarpi. Útlitin verða so í hvussu er ikki teknaði við bjørtum litum.

Fyri trimum árum síðani var eg boðsendur av fyrirøku í Havn, sum átti alt skyns digitala videoútgærd, sum ofta stóð fyri onki. Mestu úrtøkuna fær fyrirøkan, tá eins og nú, við at gera lýsingar. Til tess at fáa størri nýttu úr digitalu videoútgærdini, setti fyrirøkan sær fyrir, at gera uppskot til ungdomssendingar, at selja Sjónvarpi Føroya.

Mín leiklutur var at framleiða t.e. koma við uppskotinum, finna heitið á sendingini, skapa leiklutin hjá vertunum, skipa innihaldið og knýta sambond við áliti-

andi leverandørar. Til hvørja sending, árið, ella í hvussu er veturin, í kring.

Uppskotið var liðugt eftir stuttari tíð og var hin 8. februar 1996 sent Sjónvarpi Føroya.

Samlaða tilboði frá hesi fyrirøku í Havn, fevndi um 20 sendingar á 30 minuttir fyri 540.000 krónur. Tað er í meðal 27.000 krónur fyri hvørja sending. Sjey og tjúgu túsund.

Gamaní eru trí ár liðin og kanska var hetta tilboð nakkað skallut. Men í hvussu er var tað hugsað á føroyskum støði og ætlað sum ein ungdomsproduksjón á heimligum botni. Alt hevur sína byrjan.

Eg havi sett meg í samband við somu fyrirøku, at kann eftir, um eg minnst skeivt. So var ikki. Upplýst var harafturat, at fyrir bert fáum døgum síðani hevur sama fyrirøka sent nýtt uppskot til Sjónvarp Føroya.

Aftur snýr tað seg um at gera ungdomstilfar, har ung medvirka og sjálvi seta karmarnar. Nú, trí ár seinni, ljóða prísirir soleiðis: Prísur fyri eina ungdomssending 35.000 kr. Fimm og treidru túsund krónur. Vil Sjónvarp Føroya lata eitt fólk, t.d. fotograf, til send-

Birgir Kruse, útvarpsmaður og lærari

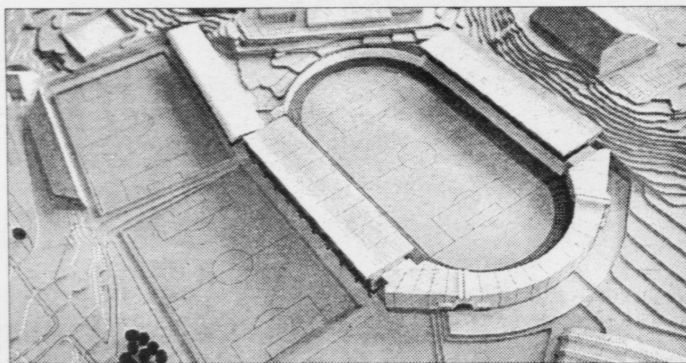
ingina, so er framleiðsluprísurin 29.000 kr. Níggju og tjúgu túsund krónur. Tilboði er sent Sjónvarpi Føroya hin 20. oktober í ár.

Fyri hampulig heits skyld skal eg nevna, at sjálvur eri eg ikki á nakran hátt knýttur at aktuella tilboðnum, tíansheldur fyrirøkuni. Helt bert, at føroya ungdomur hevur krav uppá at fáa innlit í hesi viðurskipti. Og ikki minst at tað ber til at liva í Føroyum.

Blíðar kvøður
Birgir Kruse

Lesarabrøv:

Tórsvøllur og rennbreytin

Ætlanirnar at byggja eitt landsstadion í Havn hava fingið í kók seinastu dagarnar.

DSF (frælsur ítróttur) hevur verið við í Tórsvøllarætlanini frá byrjanini og tók fult undir við uppskotinum, sum varð víst alment fram í listaskálanum fyri trimum árum síðani.

Hendan ætlan hevur stóran áhuga hjá frælsa ítróttinum í Føroyum, tí henda ætlan fevnur um, umframt ein grasvøll, eina rennbreyt og onnur høli. sum allur í-

róttur hevur áhuga í. Her hugsi eg um tey vanaligu og alt ov smáu hólsviður-skifti í ÍSF-húsinum í Gundadali.

Nevndin sum Tórshavnar býráð setti til at útvega pening til Tórsvøllarprojektið er nú komin við einum uppskoti, sum ikki hevur nakað við upprunaætlanina at gera og ivasamt er, um býráðið og Landstýri hava játtat

pening (30 % hvør partur) til annað enn upprunaætlanina.

Ætlanin, sum er nevnd í Sosialinum 3. november 1998, lýsir bert tørvin hjá tveimum bóltfeløgum í Tórshavn fyri einum grasvølli. Frælsur ítróttur er nevndur sum triði og síðsti partur av ætlanini. Eg kenni ikki umsóknina viðvíkjandi hesum alternativum »Tórsvølli«.

vølli, sum skal víðgerast á býráðsfundi 5. novemberti 1998, men eg havi frætt, at umsóknin fevnir um eitt loyvi til at gera útgravingararbeiðið til grasvøllin og áskoðarapláss.

Eg heiti á býráðslimarnar og landsstýrismann innar hetta ókið um at gera sítt til, at grívið verður út fyri eini rennbreyt samstundis. Grótið kann brúkast til ætlaðu havnaútbýgging.

Samstundis vil eg takka býráðnum fyri ókið, ið er gjørt til frælsan og annan ítrótt við Eysturskúlan. Kastigreinirnar innar frælsa ítrótt hava nú fingið rímligar umstøður í Føroyum.

Langt er á mál áðrenn vit eru á sama støði sum grannalond okkara innar frælsan ítrótt, men kemur rennbreytin ikki í samband við einari landsstadionætlan í Tórshavn, verður vónleyst at menna hesa ítróttargrein.

Við ítróttarkvøðu
Hjalti Gunnarstein
Formaður
DSF (Frælsur ítróttur)